

ФАКТОР СВОБОДИ

МАЗЕПА

ПЕТЛЮРА

БАНДЕРА

мазепинці петлюрівці бандерівці

...І так у раді військо, яке було на той час, обрало гетьманом колишнього асаула військового Івана **Мазепу**, роду шляхетського, повіту Білоцерківського, давньої шляхти української і у війську шанованої, що й боярин визнав і до їхніх царських величностей послав. І так новообраний гетьман, установивши порядок у війську, розіслав по усій Україні, щоб ту вольницю уймали, і бунтівників тих уймали, а якщо хтось кимось буде скривджений, щоб правочинно вирішували, а самі за свої кривди не мстилися...

Літопис Самовидця за 1687 рік

Петлюра був надзвичайно енергійний, відданий ідеї ентузіаст із великою вірою в українську справу. Він умів захоплювати своїм запалом інших, умів вести за собою маси, кликати їх до тяжкої боротьби й жертв.

Ісаак Мазепа, «Симон Петлюра — державний муж. Збірник спогадів», Нью-Йорк, 1957 рік

[**Степан Бандера**] Поводиться свobodно і починає зізнавати зрівноваженим голосом. Думки виявляє у ясній формі, з них видно, що це інтелігентна людина. Його зізнання роблять помітне враження. Цілий зал із зацікавленням слідує за зізнаннями Бандери. Відчувається, що ця людина цілком не подібна до більшості підсудних. На запит Бандера відповідає: «До вини не почуваюся. Свою революційну діяльність я почував тільки сповненням обов'язку».

*«Батьківщина»,
грудень 1935 року*

На світліні Василь Сліпак, всесвітньо-відомий оперний співак, який залишив кар'єру, щоб захищати Україну від російської агресії. Обрав собі позивний «Міф». Загинув на війні 29 червня 2016 року.

ВІД ЛЮДИНИ ДО СИМВОЛА

Ніхто не народжується бути героєм. Тим паче — ніхто не призначений стати символом.

Це усвідомлений вибір шляху людьми, цілком звичайними за народженням.

До того ж, не одноментний вибір. Його доводиться постійно повторювати у змінних обставинах.

Плата за нього — життя.

Але стати символом — це не просто здійснити героїський вчинок всупереч страху померти. Це жити, перетворюючи своє існування на міф, який триватиме й після смерті.

Це стати водночас об'єктом захоплення для своїх та ціллю для ненависті чужих. І при цьому залишатися людиною, а не кумиром чи страховиськом.

Це жити не лише під мікроскопом, розуміючи, що кожен твій вчинок вивчають оточуючі, а й під телескопом — що це будуть робити і твої нащадки.

Це принести у жертву не лише власне існування, відмовившись від звичайних людських втіх, але й спокійне життя близьких, тих, кого найбільше кохаєш.

Це чекати смерті кожної миті, але встигати жити, творити, боротися.

В різний час, у різних обставинах цей вибір зробили троє українців — Іван Мазепа, Симон Петлюра, Степан Бандера. Їхні біографії різні, але всіх об'єднає ідея свободи, яку прагнули здобути для свого народу, та ворог, що стояв на шляху до її реалізації, — Російська імперія. У протистоянні з ним їхні імена стали символом для свого народу і тавром для його ворогів. Їх оспівували і проклинали.

Вони стали для імперії тим неврахованим фактором, який зруйнував її сценарій. Фактором свободи, який під їхнім іменем знову і знову проявлявся в нашому минулому та перетворював його саме на українську історію.

Цілі покоління їхніх послідовників називали мазепинцями, петлюрівцями, бандерівцями. З вуст прихильників і ворогів ці імена звучали однаково пристрасно: перші вкладали в них захоплення і гордість, а другі — страх і ненависть. Вони досі так звучать. Все найгірше для ворогів в українцях (сабодололюбність, завязатість, незламність) досі означають як мазепинське, петлюрівське, бандерівське.

А починалося все з рішення звичайної людини, її надзвичайної властивості повторювати це рішення знову і знову, всупереч обставинам, до кінця, до перемоги.

Іван Мазепа

гетьман України

освіта

Києво-Могилянський колегіум, риторика (Гетьманщина) Девентерська школа гармашів, артилерія (Сполучені Провінції Нідерландів) Краківська академія (Річ Посполита)

одружений з

Ганна Мазепа (Половець), з 1668 року

у стосунках із

Мотря Кочубей

діти

немає

мови

українська, польська, російська, італійська, німецька, французька, кримськотатарська, латина

стежать

Преображенський приказ Московського царства

читає

«Державець» Нікколо Макіавеллі

слухає

Опера «Нерозділене кохання» Алессандро Скарлатті

Же през шаблю маєм права!

Портрет на німецькій гравюрі

Разом з Його Величністю Карлом XII після Полтавської битви

Ми з Мотрею

Гетьманська печатка

Мій родовий герб

Якийсь художник поширює нісенітниці про мої пригоди в молодості :((

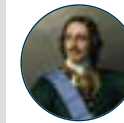

Планій портрет авторства Осипа Куриласа

Гетьман в оточенні своїх добрих справ

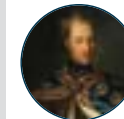
Друзі

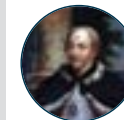
Пётр I Алексеевич

Семен Палій

Karl XII

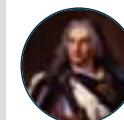
Іван Скоропадський

Стефан Яворський

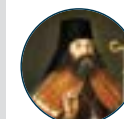
Jan II Kazimierz Waza

August II der Starke

Мотря Кочубей

Феофан Прокопович

МОЇ МІСЦЯ

Париж, 1659 рік.
Відвідує Париж у супроводі двору Яна II Казимира з нагоди підписання Піренейського миру — мирної угоди між Іспанією та Францією за підсумками франко-іспанської війни 1635—1659 років.

Девентер, 1657 рік.
Вивчає артилерійську справу в Нідерландах, опановує новітні досягнення європейської військової справи.

Варшава, 1659 рік.
Вступає на службу до польського короля Яна II Казимира, завдяки своїм здібностям швидко здобуває монаршу прихильність.

Річка Коломак, 1687 рік.
Внаслідок організованої фаворитом царівни Софії князем Василієм Голіциним антигетьманської змови козацької старшини проти гетьмана Івана Самойловича, завдяки дипломатичному хисту та зв'язкам, стає гетьманом Лівобережної України.

Київ, 1646 рік.
Вступає до Київського колегіуму, упродовж трьох років вивчає риторику, латину. Проявляє потяг до красного письменства.

Мінськ, 1706 рік.
Зустрічається з Петром I у Мінську.

Батурин, 1674 рік.
Переходить на службу до гетьмана Лівобережної України Івана Самойловича. Досвідчений у дипломатичних справах, стає довіреною особою Самойловича та військовим осавулом.

Москва, 1689 рік.
Відвідує Москву, де підписує Московські статті з царями Іваном I Петром. Завдяки наполяганням Мазепи, влада гетьмана стала верховною не тільки над старшиною, а й над московськими воєводами.

Замостя, 1705 рік.
У ході Північної війни направлені за наказом Петра I на допомогу польському королю Августу II Саксонському козацькі війська на чолі з Мазепою здобувають польське місто Замостя.

Жовква, 1707 рік.
Зустрічається з Петром I та дізнається про плани втручання Москви у внутрішні справи Гетьманщини.

Бендери, 1709 рік.
У віці 70 років помирає у вигнанні на чужині.

Мазепинці, 1639 рік.
Народився у шляхетській родині Стефана-Адама та Марини (Мокієвської) Мазеп.

Чигирин, 1669 рік.
Вступає на службу до гетьмана Правобережної України Петра Дорошенка ротмістром надвірної корогви (командиром гетьманської гвардії).

Полтава, 1709 рік.
Разом зі шведами зазнає поразки у Полтавській битві. Змушений тікати від російського переслідування в Османську імперію.

Бахчисарай, 1673 рік.
З дипломатичною місією відвідує Крим як посланець гетьмана Петра Дорошенка, союзника Османської імперії у війні проти Речі Посполитої.

Дмитро Чечель

Козацький полковник, учасник виборів Мазепа на гетьманство, комендант гетьманської столиці Батурина. У 1708 році організував оборону Батурина від московських військ. Пораненим потрапив у полон і був страчений після катувань.

Андрій Войнаровський

Небіж і довірена особа Мазепа, виконавець таємних доручень гетьмана. Після смерті Мазепа — один із найімовірніших претендентів на гетьманство. Доклав активних дипломатичних зусиль для створення європейської антиросійської коаліції. У жовтні 1716 року схоплений агентами Петра I у Гамбурзі й таємно переправлений до Росії. Помер на засланні.

Анна Дольська

Княгиня, кума та довірена особа Мазепа, посередниця у його таємних зносинах зі своїм небожем — польським королем Станіславом Лещинським, ставлеником шведського короля Карла XII. Відіграла помітну роль у підготовці українсько-шведського союзу 1708 року.

Поборники прав

Павло Полуботок

У часи Гетьманщини Україна та Росія помітно відрізнялися за своїм державним устроєм та політичною культурою. На відміну від російського самодержав'я, козацька старшина зберігала традиції військової демократії Запорозької січі та шляхетських привілеїв Речі Посполитої. Наказний гетьман Павло Полуботок, як і Мазепа, прагнув зберегти козацькі вольності, за що був ув'язнений Петром I та помер у Петропавлівській фортеці.

Перша конституція

Пилип Орлик

Після смерті Івана Мазепа новим гетьманом у вигнанні став Пилип Орлик. При його обранні на козацькій раді гетьман та генеральна старшина ухвалили угоду. Документ закріплював розподіл влади в державі, визначав права і повноваження кожної зі сторін. У латинській версії тексту договору вжите поняття «конституція». Власне, це і була перша українська конституція, яка втілювала самоврядну і демократичну традицію козацтва.

Політична еміграція

Іван Ломиковський

Прихильники Мазепа, які опинилися разом з ним у вигнанні, не розпоршилися по світах, а організували першу українську політичну еміграцію. На чужині вони зберігали козацький устрій, здійснювали дипломатичні місії до дворів ворожих Росії монархів, продовжували боротися за свободу Гетьманщини. Таким був, наприклад, Іван Ломиковський — генеральний обозний в гетьманському уряді Пилипа Орлика.

Вороги імперії

Кость Гордієнко

Запорожці ще сильніше опирались царським утискам, ніж козаки Гетьманщини. Кошовий отаман Кость Гордієнко ворував з Мазепою, коли той був наближений до Петра I. Однак, після виступу Мазепа на шведському боці, кошовий без вагань підтримав гетьмана. Після поразки запорожці перебралися у кримські володіння, де заснували Олешківську січ. До самої смерті Гордієнка козаки не наважувалися ставити питання про примирення з Росією.

Козацьке бароко

Осип Старцев

За правління Івана Мазепа набув розквіту мистецький стиль українського (козацького) бароко. Гетьман щедро жертвував у відбудову та створення нових храмів, шкіл та фортифікацій. Здібні майстри реалізували свої таланти, наслідуючи сучасні їм європейські тенденції. Один із них — Осип Старцев, який на замовлення Мазепа побудував у Києві собори Микільського та Братського монастирів. Видатні пам'ятки не збереглися до наших днів — були зруйновані більшовиками.

СВІТЛО І ТІНІ КЛЮЧОВИХ РІШЕНЬ

Дружба з царем Росії Петром I

Невдовзі після сходження на трон Петра I між ним і Мазепою зав'язалися дружні стосунки. Гетьман став одним із найближчих та найбільш довірених радників Петра I: козацькі старшини навіть жартували, що «цар скоріше не повірить ангелові, ніж Мазепі». Максимально використовував дружбу з Петром I для вирішення внутрішньо- та зовнішньополітичних питань.

Укладення воєнно-політичного союзу та перехід українського гетьмана на бік Карла XII було сприйняте Петром I як особиста образа та зрада. Петро I розв'язав оскаженілу кампанію з очорнення та демонізації Мазепи й жорстоко розправився над прибічниками гетьмана в Україні.

Розбудова Російської імперії

Мазепа упродовж понад 15 років активно допомагав Петру I та доклався до розбудови майбутньої Російської імперії. Брав безпосередню участь у реформуванні та «європеїзації» Московського царства.

Активна участь українців у російському імперському проекті сприяла політичному і етнокультурному поглинанню України Росією.

Опікування справами церкви

Іван Мазепа був добре знайомий з визначними авторитетами церкви, переймався її долею, щедро жертвував на храми. Завдяки гетьману були відбудовані старі руські собори та зведені нові церкви у бароковому стилі.

Мазепа доклався до підпорядкування Київської митрополії Московському патріархату. Гетьман вважав, що Москва здатна забезпечити реальний захист православ'я, на відміну від всуціль залежного від турків Константинополя.

Активна участь у Північній війні

Похід Мазепи до Речі Посполитої у 1704 році завершився приєднанням до Гетьманщини Правобережної України, фактично поверненням до кордонів держави Богдана Хмельницького.

Участь у воєнних кампаніях Московського царства лягла важким тягарем на Україну, поглинаючи її людські та економічні ресурси.

Союз із королем Швеції Карлом XII

Дав шанс на збереження Гетьманщини з її вольностями і привілеями, надихнув і став прикладом для наслідування наступними поколіннями борців за свободу України.

Завершився гнітючою поразкою, жорстокими розправами Петра I проти еліти Гетьманщини, не зупинив адміністративного поглинання України Росією.

Симон Петлюра

Голова Директорії УНР,
Головний отаман військ і флоту УНР

освіта

- Полтавська духовна семінарія (Російська імперія)
- Львівський університет, курси українознавства (Австро-Угорщина)

одружений з

- Ольга Петлюра (Більська), з 1910 року

у стосунках із

- Немає

діти

- Леся Петлюра (1911 р.н.)

мови

- Українська, російська, польська, французька

стежать

- Південно-Західне відділення з охорони громадської безпеки та порядку Російської імперії («Охранка»)
- Державна варта Української Держави
- Всеросійська надзвичайна комісія з боротьби з контрреволюцією і саботажем (ЧК)
- Головне політичне управління СРСР (ГПУ)
- II відділ Генерального штабу Війська польського («Дефензива»)
- Служба безпеки Румунії («Сигуранца»)

читає

- «Енеїда» Івана Котляревського
- «Кобзар» Тараса Шевченка
- «Самостійна Україна» Миколи Міхновського
- «Политические сочинения» Михайла Драгоманова
- «Історія України-Руси» Михайла Грушевського
- «Капітал» Карла Маркса

слухає

- «Щедрик» Миколи Леонтовича
- «Ангелу Хранителю» Олександра Кошиця
- «Гетьмани» Миколи Лисенка

В боротьбі виростає сила!

У Кам'янці-Подільському в 1919 році

Дочка Леся

Так Головного отамана зустрічали в Проскуріві у липні 1919 року

З Директорією УНР у Кам'янці-Подільському

З Олею

Приймаю присягу новобранців Січових Стрільців у Старокостянтинові, літо 1919 року

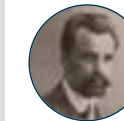

Дружина Ольга за грою в шахи

На Софійському майдані. Ухвалили проголосити Українську Народну Республіку!

Друзі

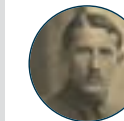
Володимир Винниченко

Józef Piłsudski

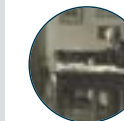
Євген Петрушевич

Євген Коновалець

Людмила Старицька-Черняхівська

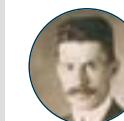
Tomáš Masaryk

Арнольд Марголін

Микола Леонтович

В'ячеслав Липинський

МОЇ МІСЦЯ

Тернів, листопад 1920 рік.
Після того, як урядовці та військо УНР переходять Збруч, це місто стає місцем базування Головного отамана та урядових установ УНР.

Париж, 25 травня 1926 рік.
Гине від рук більшовицького агента Самуїла Шварцбарда.

Варшава, квітень 1920 рік.
Веде переговори з Юзефом Пілсудським, в результаті яких УНР і Польща підписують договір про спільну боротьбу з більшовиками.

Санкт-Петербург, 1906 рік.
Переїжджає в Санкт-Петербург, де бере активну участь у житті української громади, працює в редакції першого україномовного часопису «Вільна Україна».

Мінськ, 1916 рік.
Працює в структурах Земського союзу на Західному фронті Першої світової війни, який дбав про забезпечення армії.

Полтава, 1879 рік.
Народився в родині Василя і Ольги Петлюр, був шостим із одинадцяти дітей.

Москва, 1911 рік.
У Москві, де займається виданням російськомовного журналу «Українская жизнь», народжується дочка Леся.

Львів, 1904 рік.
Під загрозою арешту пробирається до Львова, де живе інкогніто під псевдонімом Святослав Тагон, працює в закордонному бюро Революційної української партії.

Ходорів, лютий 1919 року.
Бере участь у переговорах з місією Антанти щодо польсько-українського примирення.

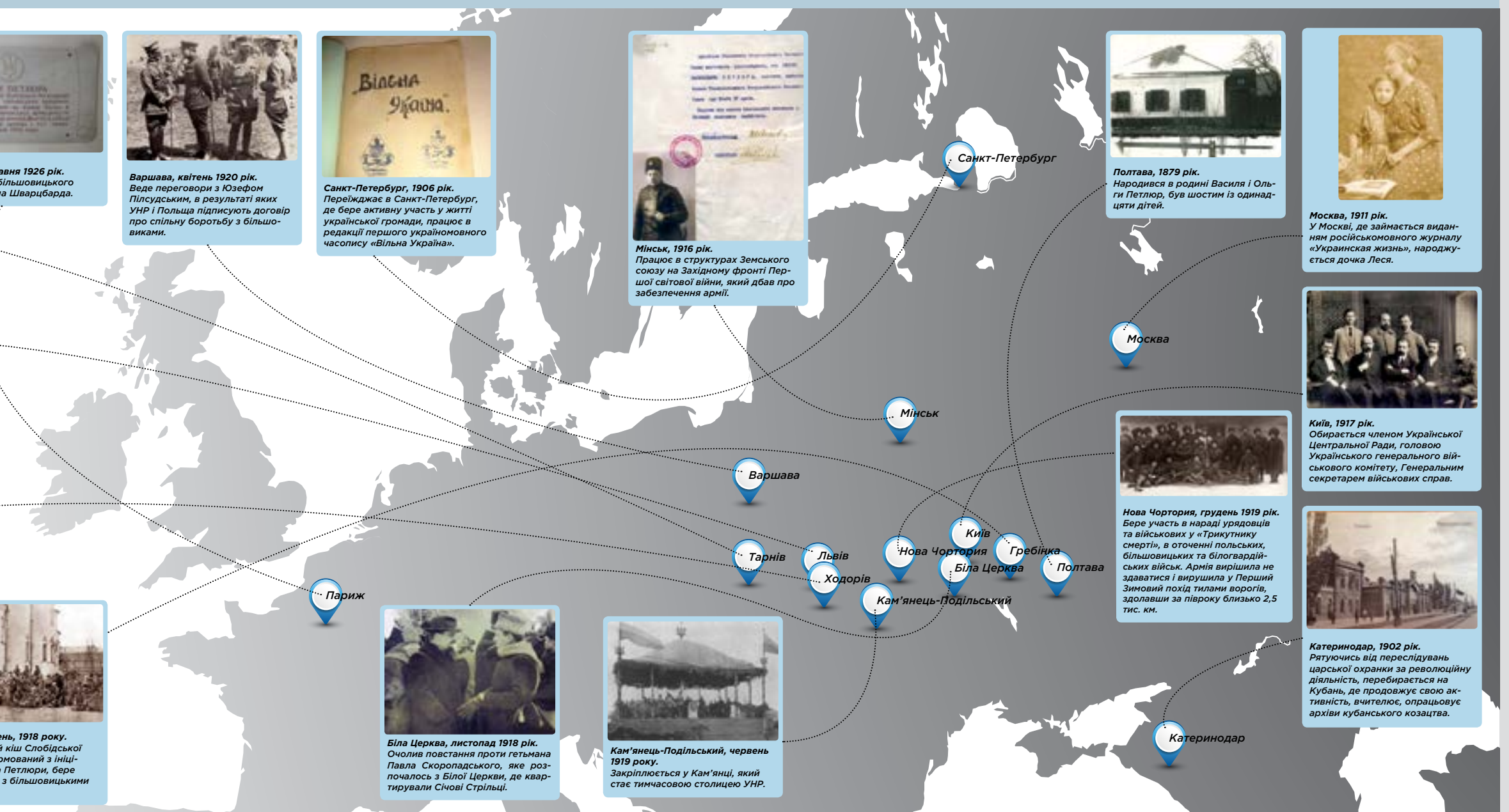
Гребінка, січень, 1918 року.
Гайдамацький кіш Слобідської України, сформований з ініціативи Симона Петлюри, бере участь у боях з більшовицькими військами.

Біла Церква, листопад 1918 рік.
Очолив повстання проти гетьмана Павла Скоропадського, яке розпочалося з Білої Церкви, де квартирували Січові Стрільці.

Кам'янець-Подільський, червень 1919 року.
Закріплюється у Кам'янці, який стає тимчасовою столицею УНР.

Київ, 1917 рік.
Обирається членом Української Центральної Ради, головою Українського генерального військового комітету, Генеральним секретарем військових справ.

Нова Чорторія, грудень 1919 рік.
Бере участь в нараді урядовців та військових у «Трикутнику смерті», в оточенні польських, більшовицьких та білогвардійських військ. Армія вирішила не здаватися і вирушила у Перший Зимовий похід тилами ворогів, здолавши за півроку близько 2,5 тис. км.

Катеринодар, 1902 рік.
Рятуючись від переслідувань царської охоранки за революційну діяльність, перебирається на Кубань, де продовжує свою активність, вчителює, опрацьовує архіви кубанського козацтва.

Андрій Лівницький

Правник та математик, член Центральної Ради. Очолював міністерства юстиції та закордонних справ, прем'єр-міністр Української Народної Республіки. Найближчий соратник Петлюри. Саме підпис Лівницького стоїть на союзному договорі УНР з Польщею. Після загибелі Симона Петлюри перейняв найвищу посаду української еміграційної влади, був президентом УНР.

Софія Русова

Педагогиня, членкиня Центральної Ради. Очолювала департамент дошкільної та позашкільної освіти. Вела активну політику дерусифікації шкіл, організувала курси українознавства та підготовку підручників. Ініціювала концепцію українізації освіти. Авторка засадничих українських педагогічних праць, інноваторка в освіті. «Нова українська школа» Русової мала насамперед розвивати творчі здібності дітей, ґрунтуватися на науковому розумінні природи та суспільства.

Олександр Удовиченко

Генерал-полковник Армії УНР. У лавах Гайдамацького коша Слобідської України Симона Петлюри воював із більшовицькими заколотниками в Києві у лютому 1918 року. Наступного року він сформував одне з найбільш боєздатних з'єднань Армії УНР — 3-тє дивізію. Удовиченко так запекло воював з більшовиками на Поділлі влітку 1919 року, що його дивізію назвали «Залізною». Її прапор зберіг небіж Петлюри — Патріарх Мстислав (Скрипник). У першу річницю незалежності в 1992 році знамено вручили на Софійській площі 1-му полку Національної гвардії України.

Засновники держави

В'ячеслав Прокопович

Українська держава постала на хвилі революції і потребувала кадрів. Слід було створити уряд, організувати місцеву адміністрацію, налагодити роботу різних сфер державного життя. Педагог, випускник Київського університету св. Володимира В'ячеслав Прокопович долучився спочатку як член Центральної ради, потім — міністр народної освіти і зрештою — голова Уряду, Ради міністрів. Він очолював український уряд спочатку в Україні, а потім на вигнанні. Виконував обов'язки Голови Директорії УНР.

Видатні полководці

Михайло Омелянович-Павленко

Спершу «петлюрівцями» вороги нарекли українську армію. Військо, як ніщо інше, демонструвало життєву силу української ідеї. Поряд з іншими, до його лав став і нащадок старовинного козацького роду, кадровий офіцер імперії Михайло Омелянович-Павленко. Він єдиний, хто командував арміями обох українських держав — ЗУНР і УНР. Спочатку організував Галицьку Армію, був командармом Армії УНР. Воював за незалежність України проти імперії до кінця. У безвихідній ситуації в грудні 1919-го повів армію у партизанський рейд ворожими тилами. Перший Зимовий похід тривав пізніше і дозволив відродити армію петлюрівців. Його учасників нагородили високою відзнакою — орденом Залізного хреста за Зимовий похід і бої.

Незламні отамани

Василь Чучупак

Від більшовицької навали та білогвардійських військ поряд з регулярними військами Україну боронили і повстанці. Під командуванням отамана Холодноярської республіки Василя Чучупака гайдамаки Холодного Яру упродовж двох років воювали за свободу. Отаман був селянином за походженням та вчителем за професією. Перша світова війна зробила його кадровим офіцером, Українська революція — командувачем самооборони. Волю Василя Чучупак цінував більше за життя: потрапивши в оточення, останню кулю залишив для себе. В боротьбі також полягли два його брати — Петро та Олекса.

Дипломати культури

Олександр Кошиць

Культурна дипломатія була важливим інструментом утвердження нової держави. Послом української культури став Олександр Кошиць — видатний диригент, композитор та етнограф. У січні 1919-го з ініціативи Симона Петлюри в Києві створили Українську республіканську капелу. Її очолював Олександр Кошиць і упродовж 1919—1924 років з триумфом представляв українську музичну традицію у 17 країнах Європи та в США. На концерті в Карнегі-холі у Нью-Йорку капела вперше презентувала за кордоном мелодію «Щедрик» Миколи Леонтовича. Через українську пісню тисячі іноземців пізнали Україну як самодостатню культуру. Сьогодні «Щедрик» чи не найвідоміша у світі різдвяна мелоція — «Carol of the bells».

Хранителі традиції

Микола Плав'юк

22 серпня 1992 року останній Президент УНР Микола Плав'юк передав повноваження й атрибути державної влади УНР (прапор, державну печатку та президентські клейноди) першому Президенту незалежної України Леоніду Кравчуку. Ці регалії зберігалися усе XX століття, а разом з ними — традиція та ідея незалежної України. Микола Плав'юк був останнім хранителем спадщини української свободи на чужині. Разом з поверненням реліквій замкнулося символічне коло повернення української свободи і закінчення совєцької окупації.

СВІТЛО І ТІНІ КЛЮЧОВИХ РІШЕНЬ

Заснування Української соціал-демократичної робітничої партії

Одна з двох провідних партій в часи Української революції, члени якої стали визначними державними діячами.

Партія зазнала кількох розколів, ліва фракція партії перейшла на більшовицькі позиції.

Творення українського війська

Вперше за сотні років створено українське військо, яке на піку свого розвитку нараховувало до 100 тис. вояків.

Дисциплінованих підрозділів була небагато, ширилася «отаманія», яка заважала консолідації сил та дискредитувала український рух.

Акт Злуки УНР і ЗУНР

Відбулося омріяне об'єднання східних та західних українців.

Союз Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки не витримав випробування часом, через різну оцінку зовнішньополітичних викликів та пріоритетів дороги Петлюри та Президента ЗУНР Петрушевича розійшлися.

Варшавський договір УНР з Польщею

УНР отримала дипломатичне визнання та військову допомогу проти більшовиків, що дозволило продовжити боротьбу за незалежність.

Довелося поступитися полякам частиною Західної України та суверенітету.

Другий Зимовий похід

Українці засвідчили волю боротися у найбільш безнадійних умовах.

Воєнна операція завершилася поразкою, полонем і розстрілом українських вояків.

Степан Бандера

Голова Проводу ОУН

освіта

Львівська політехніка, агрономічне відділення (Польща)

одружений з

Ярослава Бандера (Опарівська) з 1940 року

у стосунках із

Немає

діти

Наталія Куцан (Бандера) (1941 р.н.), Андрій Бандера (1946 р.н.), Леся Бандера (1947 р.н.)

мови

Українська, польська, німецька, російська

стежити

II відділ Генерального штабу Війська польського («Дефензива»)
Таємна державна поліція Третього Райху («Гестапо»)
Комітет державної безпеки СРСР (КГБ)
Центральне розвідувальне управління США (ЦРУ)
Секретна розвідувальна служба Великої Британії (СІС)
Міністерство державної безпеки НДР («Штазі»)
Федеральна розвідувальна служба ФРН (БНД)

читає

«Мойсей» Івана Франка
«Життя в Пласті» Олександра Тисовського
«Націоналізм» Дмитра Донцова
«Кім» Редьярда Кіплінга

слухає

«Зродились ми великої години» Олекси Бабія
Танго Богдана Веселовського
«Don't Be Cruel» Елвіса Преслі

Опора на власні сили

На чолі Революційної ОУН

Як у пісні: «Наплечники готові — прощай, моє дівча.» Але кохану і доньку взяв з собою ;)

Може, увійду в історію як легендарний отаман Сірко ;)

Коновалець далі об'їдує: Ленкавський, я, полк. Мельник та ген.Капустянский на могилі Провідника у Роттердамі

Робили фото на гімназійний альбом. До речі, Бандера з іспанської — це #прапор

Хвилини рідкісного спокою

Забави — забавами, а обід за планом. З Євгенією Матвієйко годуємо цих розбишак

Що треба дитині для щастя? Мильна вода і тато, що пускає бульбашки

Молоді роки

Друзі

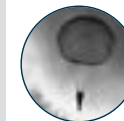
Андрій Мельник

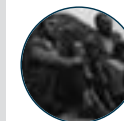
Ярослав Стецько

Stefan Rowecki

Мирон Матвієйко

Микола Климишин

Дарія Ребет

Іван Багрянний

Микола Арсенич

Kim Philby

МОЇ МІСЦЯ

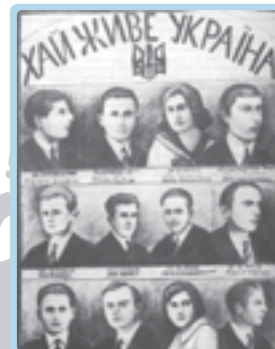
Ніагара-Фоллс, 1954 рік.
Бере участь у конференції ЗЧ ОУН в Канаді, відвідує Ніагарський водоспад.

Лондон, 1951 рік.
Проводжає Мирона Матвієйка з таємною місією в Україну. Британська розвідка допомогла відправити його літаком з тим, щоб висадитися з парашутом

Відень, 1945 рік.
Повертається до керівництва визвольним рухом, ставши на чолі Закордонного центру ОУН, у той же час в Україні Бандеру включено до Бюро Проводу ОУН.

Варшава, 1936 рік.
Вигуком «Слава Україні!» зустрічає свій смертний вирок. Йому було 25, його і товаришів судили за підготовку замаху на міністра внутрішніх справ Польщі Броніслава Перацького.

Вронкі, 1936 рік.
У польській тюрмі «Святий Хрест» знайомиться і навчає майбутнього командира сотні УПА Григорія Перегінняка. Через кілька років сотня Перегінняка — «Коробки» відкриє фронт антинімецької боротьби УПА.

Брест, 1939 рік.
Виходить на волю з польської тюрми, уникає арешту радянськими спецслужбами і перебирається до Кракова.

Львів, 1933 рік.
Призначений крайовим провідником ОУН, очолює революційну боротьбу в Західній Україні, в той час як головне керівництво ОУН залишається за кордоном.

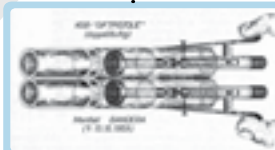
Заксенхаузен, 1942 рік.
Ув'язнюють в одиночній камері тюрми Целленбау на території нацистського концтабору.

Берлін, 1941 рік.
Після категоричної відмови відкликати Акт відновлення незалежності України, арештований гестапо і поміщений під домашній арешт.

Прага, 1932 рік.
Бере участь у конференції ОУН, названій для конспірації «Віденською», під час якої ухвалюється важливе рішення про злиття УВО з ОУН.

Мюнхен, 1959 рік.
Гине від рук кілера КГБ Богдана Сташинського.

Міттенвальд, 1948 рік.
Бере участь у Другій надзвичайній конференції Західних частин ОУН.

Рим, квітень 1940 року.
Зустрічається з Андрієм Мельником, однак конфлікт залагодити не вдається.

Краків, лютий 1940 року.
Очололює Революційний провід ОУН.

Старий Угринів, 1909 рік.
Народився у родині отця Андрія та Мирослави Бандер. Степан другий із восьми дітей в сім'ї.

Ніагара-Фоллс

Лондон

Заксенхаузен

Берлін

Варшава

Брест

Вронкі

Прага

Краків

Львів

Старий Угринів

Мюнхен

Відень

Міттенвальд

Рим

Микола Лебедь

Починав як бойовик, а став одним із керівників ОУН. Разом із Бандерою отримав смертний вирок від Польської держави з політичних мотивів, але втік з тюрми. Після проголошення Акту відновлення Української держави гестапо оголосило його в розшук, але змогли захопити тільки дружину із двоірочною донькою, яких ув'язнили у концтаборі Равенсбрюк. Після арешту Бандери Лебедь узяв на себе керівництво ОУН і перевів мережу в підпілля. Саме він заклавав основу для Служби безпеки ОУН. У 1979 році як відомий діяч та представник видавництва «Пролог» мав лекцію про ОУН та міжнародну ситуацію 1930-х в Українському науковому інституті Гарвардського університету. Згодом цей університет прийняв його персональний архів.

Катерина Зарицька

Бувши студенткою-інженеркою і професорською донькою, увійшла до дівочої бойово-розвідувальної п'ятірки ОУН. Її судила Польська держава на політичному процесі разом із Бандерою. Згодом Катерина очолила жіночу сітку ОУН. У розпал бойових дій Другої світової Зарицька взялася створити Український Червоний Хрест. Медики УПА рятували життя у шпиталях, які облаштували часто у кривках навіть під землею. Совецькі каральні органи забрали в неї сина, закатували в ГУЛАГу чоловіка та присудили їй 20 років Сибіру. Після завершення терміну Зарицькій побоювалися дати дозвіл повернутися додому на Західну Україну.

Роман Шухевич

Інженер та музикант за освітою, планував робити військову кар'єру, але юнаку цього не дозволили з політичних мотивів. Тож він очолив бойову референтуру ОУН і врешті став військовим та політичним лідером визвольного руху. Якийсь час мав успішний рекламний бізнес, з якого фінансував підпільну роботу. З кінця 1943 року він став Головним командиром УПА. Завдяки боротьбі повстанців ще довго після завершення війни більшовики не зможуть вповні опанувати Західну Україну та провести колективізацію, попри формальне включення її до СРСР. А штучний голод 1946—1947 років не матиме таких руйнівних наслідків, як Голодомор. До своєї загибелі в результаті масштабної операції МГБ Шухевич підтримував зв'язок із Бандерою.

Українські націоналісти

Петро Федун — «Полтава»

Оунівці впродовж кількох десятиліть ґрунтовно опрацювали теоретичні засади та політичну платформу українського націоналізму. Починали від організації орденського типу, яка розвинулася в широкий національний рух на демократичних засадах. «Акулою пера підпілля» був полковник УПА Петро Федун. Він — автор популярного тексту «Хто такі бандерівці та за що вони борються». Ця праця виходила тисячними тиражами, як українською, так і російською, і розповіла про місію та мотиви боротьби українських націоналістів.

Безкомпромісні революціонери

Микола Лемик

«Усе тобі віддати в боротьбі» — ці слова стрілецької пісні стали гаслом для тисяч українських революціонерів. Коли у 1933 році Україна помирала з голоду, 19-річний львівський студент взявся здійснити замах у радянському консульстві. Лемик здався поліції і на весь світ заявив про злочиніт Голодомору. Він вийшов на волю і очолив одну з бандерівських похідних груп, щоб вибороти встановлення української влади на сході України. Загинув від німецької кулі на Полтавщині.

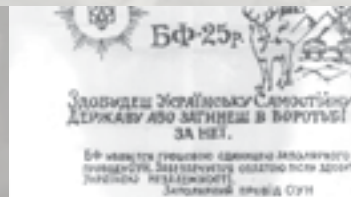
Наші партизани

Дмитро Білінчук — «Хмара»

Через лави УПА пройшли сто тисяч вояків, ще півмільйона людей допомагало лісовій армії. Тому українці називали повстанців «нашими». Сотенний командир УПА Дмитро Білінчук народився на високогірті Карпат. У 1949 році він вирушив рейдом територією Румунії, щоб розповісти про ідеї української визвольної боротьби та гасло: «Воля Народом! Воля Людині!». Вояцьке життя обірвали в далекій Лук'янівській в'язниці у 1953 році.

Руйнівники ГУЛАГу

Євген Грицяк

Після тимчасового скасування смертної кари кількість бандерівців у ГУЛАГу зростає в кілька разів. Але Сталін припустився помилки: поява вояків шойно з поля бою не просто змінила контингент ув'язнених, а й спричинила падіння табірної системи. Участь в ОУН коштувала колишньому червоноармійцю Євгену Грицяку 25-річного вироку. У Сибіру він організував мережу спротиву і очолив повстання в'язнів. Дух непокори бандерівця-його об'єднав навколо нього поневолених в'язнів, від росіян до грузинів, від татар до латишів та інших. Під тиском спротиву табірна імперія ГУЛАГ впала: СРСР у 1956 році ліквідувала «главное управление лагерей». Грицяк дожив до незалежності, описав історію Норильського повстання.

Митці зброєю

Ніл Хасевич — «Бей Зот»

Ключовою для ОУН та УПА була інформаційна війна. Підпільні друкарні за десятиліття випустили сотні тисяч книг, листівок, брошур різними мовами. Ніл Хасевич міг бути успішним художником і жити богемним життям, виставлятися у закордонних салонах, натомість став митцем-повстанцем, обравши крівку з примітивним друкарським верстатом. Слава знайшла його вже після смерті: саме Хасевич створив візуальний стиль УПА. Його дереворити видані у США, а оригінали листівок донині археологи знаходять у закопаних повстанських архівах.

СВІТЛО І ТІНІ КЛЮЧОВИХ РІШЕНЬ

Виклична поведінка на польському суді

Бандера використав судову залу як майданчик для промоції української справи — як у Польщі, так і на міжнародній арені. Хоробру поведінку підсудних визнали навіть польські оглядачі.

 Слідство отримало необхідні докази для винесення обвинувального вердикту та суворих вироків затриманим членам ОУН.

Створення Революційного проводу ОУН

З'явилася фактично нова революційна організація, більш динамічна, ніж ОУН була досі.

 Відбувся розкол єдиної ОУН на дві фракції, які ворогували між собою протягом десятиліть.

Акт відновлення Української Держави 30 червня 1941 року

Українці засвідчили державницькі прагнення і змусили окупаційну німецьку адміністрацію показати справжнє ставлення до України.

 Проголошення відновлення незалежності було надто швидко підготовлене і не узгоджене з усіма важливими гравцями, потягнуло за собою розконспірацію підпілля та німецькі репресії.

Війна на два фронти

Піднесла авторитет визвольного руху як самостійної і самодостатньої сили, готової до боротьби з усіма ворогами та захисту українців.

 Послаблювала шанси на перемогу, коштувала чималих жертв.

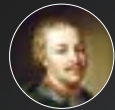
Співпраця з іноземними розвідками

Давала можливість отримати допомогу коштами й оснащенням, а також у підготовці кадрів. Завдяки співпраці були проведені успішні спільні операції з іншими державами.

 Підважувала репутацію визвольного руху та ставила його у залежність від зовнішніх сил

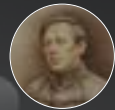

ВИКЛИКИ Україна напередодні

Мазепи:

- Москва контролювала вибір гетьмана, обов'язковим елементом виборів був договір з Москвою;
- Козаків відправляли на земляні роботи на будівництві Петербурга («на лінію»);
- Церква з 1686 року під контролем Москви;
- Започаткована політика «висмоктування» з України здібних людей для потреб імперії, як-от Феофан Прокопович, Дмитро Туптало;
- Економічний тиск — натуральні податки, постої війська, адміністративний примус українським купцям возити товар на експорт через «вікно в Європу», що ламало традиційні торгові шляхи і міжнародні зв'язки;
- Московські гарнізони в українських містах, зокрема, в Києві;
- Обмежена зовнішня політика.

Петлюри:

- Визначення «Україна» та «українці» практично не використовувалися на офіційному рівні, українці переважно мали слабку національну свідомість, їх називали «малороси», «хохли», «русини»;
- Україна поділена на губернії у складі Російської імперії, а західноукраїнські землі належать Австро-Угорщині;
- Репресії проти свідомих українців. «Саме зараз найкращий час, щоб покінчити з вашим мазепинством!» — писав міністр Сухомлинов у 1914 році;
- Українці у складі чужих армій воювали за імперські інтереси, часто проти інших українців;
- Церква повністю під контролем Святішого Синоду у Санкт-Петербурзі; мова богослужінь — російський варіант церковнослов'янської;
- Діяли заборони на використання української мови, переклади на українську мову та видання українських книг і часописів;
- Економіка зорієнтована на видобуток та переробку ресурсів: цукровиробництво, експорт зерна, видобуток вугілля на Донбасі;
- Промисловість, яка мала стратегічне значення, — у руках росіян.

Бандери:

- Країна розділена кордонами ворожих держав: СРСР, Польщі, Румунії, Чехословаччини;
- Опір окупантам на Наддніпрянщині зломлений Голодомором і тотальними репресіями доби «Великого терору»;
- Комуністична партія здійснює жорстокі соціальні експерименти, знищуючі цілі верстви;
- Національне становище українців у Галичині гірше, ніж за австро-угорських часів;
- Утиски національної культури: Розстріляне відродження, русифікація, колонізація, нищення традиційних ремесел;
- Нищення українських церков як у Наддніпрянщині, так і в Польщі;
- Скасована приватна власність, заборонено підприємництво, колективізація фактично повернула кріпацтво на села.

Іван Мазепа

«Ми стоїмо тепер, братіє, між двома проваллями, готовими нас пожерти, коли не виберемо шляху для себе надійного, щоб їх обминути <...> Отже зостається нам, братіє, з видимих зол, які нас спіткали, вибрати менше, щоб нащадки наші, кинуті в рабство нашою неключимістю, наріканнями своїми та прокляттями нас не обтяжали. Я нащадків не маю і мати, звичайно, не можу, отже непричетний єсьм в інтересах насліддя, і нічого не шукаю, окрім щастя народові, який ушанував мене гетьманською гідністю і з нею довірив мені долю свою».

Виступив проти Петра I у 1708 році, маючи 69 років. На схилі літ відмовився від перспективи спокійно відсидітися на російському боці, зберігаючи особисті статки та пошану, ризикнув усім заради Батьківщини.

Симон Петлюра

«Чи ми своєю боротьбою здобули для України що-небудь? Так, наша боротьба в історії українського народу буде записана золотими буквами. Ми вступили на арену історії тоді, коли весь світ не знав, що таке Україна. Ніхто не хотів її визнавати як самостійну державу, ніхто не вважав нашого народу за окрему націю. Єдиною боротьбою, упертою і безкомпромісовою, ми показали світові, що Україна є, що її народ живе і бореться за своє право, за свою свободу і державну незалежність».

У 1898 році, 19-річним, став учасником таємного гуртка «Українська громада». Не припинив боротьби до самої загибелі у 47 років. «Стаж» революційної діяльності — 29 років.

Степан Бандера

«Український народ матиме змогу свobodно жити й розвиватися тільки тоді, коли визволиться з гніту й визиску російсько-большевицького імперіялізму, коли позбудеться всякого поневолення і стане сам господарем на своїй землі, в Самостійній Соборній Українській Державі. Визволення і самостійна держава — це питання, чи бути українському народові, свobodно жити й розвиватись, внести у розвиток людства свої творчі цінності, чи стати погноєм для дальшого розросту ретроградного російсько-большевицького імперіялізму, що несе поневолення, нужду, занепад всього людства».

У 18 років, 1927 року, приєднався до Української військової організації. Через два роки вступив до ОУН, яку згодом очолив. Загинув під час воєнного замаху в 50 років. 33 роки щоденної боротьби за свободу.

«Мазепинка» — головний убір з переднім клиноподібним розрізом, частина українського військового однострою. «Мазепинка» стилізовано наслідує вигляд козацьких головних уборів другої половини XVII століття, часів гетьманування Івана Мазепи. Саме так їх зображували на тогочасних портретах. «Мазепинки» почали носили Українські січові стрільці під час Першої світової війни. Згодом цей головний убір набув поширення також в інших українських формаціях — Галицькій Армії, Карпатській Січі та УПА. З 2017 року «мазепинка» є офіційним головним убором Збройних сил України. На фото ліворуч — слухачки Української військово-медичної академії, 2017 рік; праворуч — воячка УСС Ольга Підвисоцька, 1917 рік.

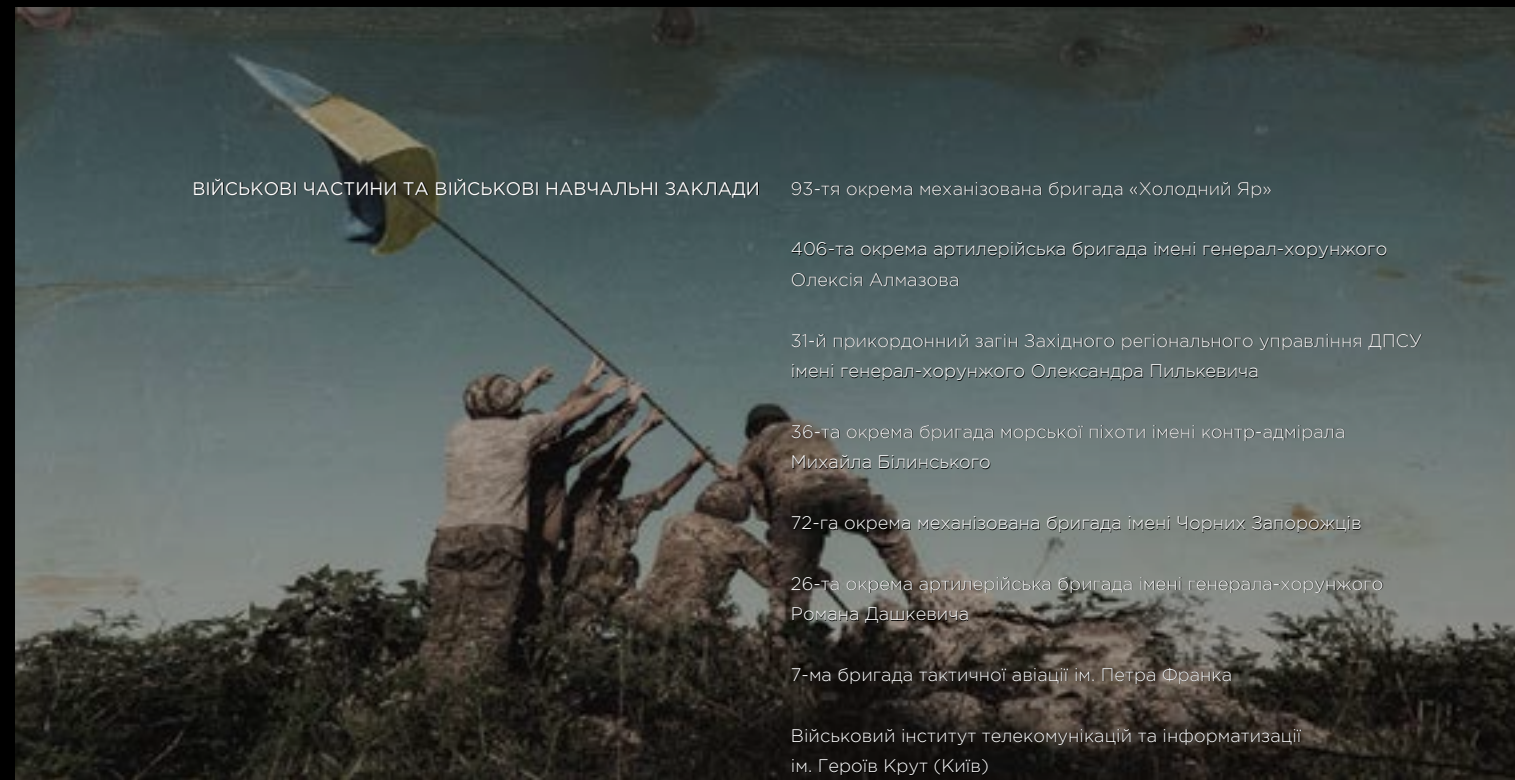

Нарукавий тризуб — саме такі нарукавні знаки носили на однострої вояки Армії УНР і сам Головний отаман Симон Петлюра. «Тризуб матерчатий, фарби по родам зброї, форми по малюнку» — зазначалося у наказі 30 липня 1919 року. Простий, без деталізації, тризуб було легше виготовити в умовах безперервних бойових дій та невеликого і нестабільного тилу Армії УНР. Продовжуючи петлюрівські традиції, сучасні захисники України носять на рукавах одностроїв такі саме тризуби. На фото ліворуч — зведений підрозділ учасників АТО крокує на параді з нагоди Дня незалежності, 2018 рік; праворуч — Симон Петлюра та військовий міністр Володимир Сальський оглядають частини 6-ї Стрілецької дивізії Армії УНР, 1920 рік.

«Слава Україні! — Героям слава!» — гасло Української повстанської армії, яке затверджене як офіційне вітання в Збройних силах України. Вітатися «Слава Україні!» почали вояки кінного дивізіону 1-го Запорізького полку Армії УНР. Відповідали: «Козакам слава!» Звертання «Слава Україні! — Героям слава!» затвердив навесні 1941-го року II Великий збір ОУН під проводом Степана Бандери. 4 жовтня 2018 року Верховна Рада затвердила вітання «Слава Україні! — Героям слава!» як офіційне в Збройних силах та у Національній поліції. На фото ліворуч — мітинг у Маріуполі з нагоди відправки поповнення до лав Збройних сил України, 2018 рік; праворуч — дереворит художника УПА Ніла Хасевича.

НА СЛУЖБІ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ ТА ВІЙСЬКОВІ НАВЧАЛЬНІ ЗАКЛАДИ

93-тя окрема механізована бригада «Холодний Яр»

406-та окрема артилерійська бригада імені генерал-хорунжого Олексія Алмазова

31-й прикордонний загін Західного регіонального управління ДПСУ імені генерал-хорунжого Олександра Пилькевича

36-та окрема бригада морської піхоти імені контр-адмірала Михайла Білінського

72-га окрема механізована бригада імені Чорних Запорозжців

26-та окрема артилерійська бригада імені генерала-хорунжого Романа Дашкевича

7-ма бригада тактичної авіації ім. Петра Франка

Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації ім. Героїв Крут (Київ)

Львівський державний ліцей ім. Героїв Крут

Фото Юрія Білака

МІСЦЯ ЗУСТРІЧІ

МАЗЕПА

ПЕТЛЮРА

БАНДЕРА

1. Родинний хутір Мазепинці, пам'ятник Мазепі на батьківщині.
2. Київ, Староакадемічний (Мазепинський) корпус НаУКМА, закладений у 1703 році Іваном Мазепою — перша будівля, побудована в Україні для цілей вищої освіти, чиє призначення не змінилось.
3. Батурин — колишня гетьманська столиця, де сьогодні діє відновлений гетьманський палац-музей.
4. Полтава, поле бою, музей.
5. Щорічний етно-рок фестиваль «Мазепа Фест» у Полтаві.
6. Церква Пречистої Богородиці, в якій певний час перебувала труна з тілом Івана Мазепи до остаточного перепоховання у храмі Св. Георгія, м. Галац (Румунія)
7. Гельсінкі. Музей Атенеум зберігає картину Делакруа «Мазепа, прив'язаний до вмираючого коня».
8. Лондон. Британський музей зберігає картину Теодора Жеріко «Паж Мазепа, прив'язаний до коня».
9. Кременець, де Юліуш Словацький написав поему «Мазепа».
10. Замок Грінсгольм, Швеція — місце зберігання найбільш імовірного портрета Мазепи пензля невідомого художника.
11. Єрусалим, Храм Гробу Господнього, де зберігається «Срібна плита Мазепи»

Ф. Ліст
Трансцендентальний
етюд «Мазепа»

1. Полтава. На цьому місці стояв родинний дім Петлюри, де він народився. Будинок зруйнований у радянський період.
2. Полтава, меморіальна таблиця на будинку колишньої Полтавської духовної семінарії, де навчався Симон Петлюра. Зараз тут Полтавська державна аграрна академія.
3. Київ, Лук'янівська в'язниця, де Симон Петлюра був ув'язнений.
4. Київ, завод «Арсенал» — у січні 1918 року епіцентр більшовицького заклоту. Його придушували козаки Гайдамацького коша під проводом Симона Петлюри.
5. Київ, барельєф Симону Петлюрі на початку вулиці його імені.
6. Київ, Музей Української революції 1917—1921 років в будинку Центральної Ради (тепер — Будинок вчителя).
7. Вінниця. У цьому місті перебував уряд УНР, очолюваний Симоном Петлюрою. Зараз тут йому встановлений пам'ятник.
8. Кам'янець-Подільський. Ще один урядовий центр епохи УНР
9. Хмельницький, тодішній Проскурів. У споруді, яка зараз є будинком культури, перебував уряд УНР і сам Симон Петлюра.
10. Париж, Українська бібліотека імені Симона Петлюри.
11. Париж, ресторан «Бульйон Шарт'є» (фр. «Bouillon Chartier»), біля якого убили Петлюру
12. Париж, могила Симона Петлюри на кладовищі Монпарнас.
13. Адміністративна будівля Служби безпеки України. За часів Української революції 1917—1921 років тут було Київське губернське земство, де працював Петлюра.

Гурт «Хорєя Козацька»
і Тарас Компаніченко,
«Пісні Української Революції»

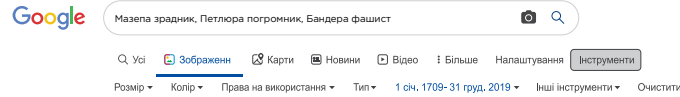
1. Старий Угринів на Івано-Франківщині. Історико-меморіальний музей Степана Бандери.
2. Національна скаутська організація «Пласт», де в пам'ять про пластуна Бандеру його іменем названо курінь.
3. Ягільниця на Тернопільщині, Церква Вознесіння Ісуса Христа. Тут на парафії в о. Антоновича жив Бандера під час польсько-української війни.
4. Із перервами, через ув'язнення, Бандера навчався на агрономічному відділі Високої Політехнічної школи (нині — університет «Львівська політехніка») у Львові.
5. Катедральний собор св. Климента в Празі. Цей храм був місцем постійних конспіративних зустрічей оунівців у Празі в міжвоєнний період.
6. Будівля консульства СРСР у Львові (нині вул. Котляревського, 27). Тут у 1933 році за дорученням Степана Бандери студент Микола Лемик виконав атентат на представника ГПУ СРСР.
7. «Тюрма на Лонцього» у Львові, де Бандера перебував під слідством. Сьогодні тут музей-в'язниця КГБ та гестапо.
8. Краків, вул. Юзефа Сареґо (колишня Зелена), неподалік парку Планти. Тут розташовувався осередок Революційної ОУН у 1940—1941 роках.
9. Орієнбург, Німеччина, колишній концтабір Заксенхаузен, де перебував Бандера у 1942—1944 роках.
10. Мюнхен, вул. Цепелінштрассе, 67. В останні роки тут працював Степан Бандера.
11. Сучасний вигляд вул. Крайтмарштрассе у Мюнхені, де в будинку №7 останні роки жив Бандера.
12. Могила Степана Бандери на цвинтарі Вальдфрідгоф, Мюнхен.
13. Лондон, Музей визвольного боротьби ім. Степана Бандери.

«Зродились ми великої години».
Сучасна обробка
#маршновоїармії

ТАВРО. ЯК ПРАЦЮЄ ПРОПАГАНДА

«Юдина медаль», створена за наказом Петра I після його перемоги у Полтавській битві. Зображає Юду-Мазепу повішеним. мазепа_юда.jpg

Кадр із агітаційного радянського німого художнього фільму «ПКП» — «Пілсудський купив Петлюру», 1926 рік. У фільмі закріплюється образ Петлюри як антисеміта, вбивця та запродавця. пкп.jpg

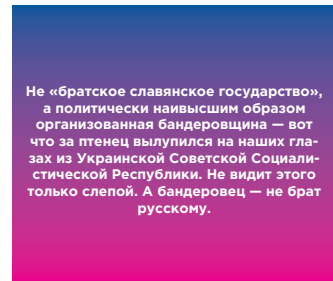
Lest we forget. Пропагандистська брошура, підготовлена агентом КГБ Майклом Гануськом, щоб дискредитувати ОУН, приписавши їй участь у Голокості. Lest we forget.pdf

Вбивця Симона Петлюри Самуїл Шварцбард на судовому процесі 1927 року. Процес над Шварцбардом СРСР використав для таврування Петлюри як антисеміта і погромника. шварцбард.jpg

«Мы из будущего 2» — російський пропагандистський фільм 2010 року, де бандерівці зображені злочинцями, які воюють проти свого народу. мы_из_будущего.avi

Костянтин Затулін, «Независимая газета», 1999 рік. бандеровец_нам_не_брат.doc

У Росії будь-які компрометуючі владу архіви засекречені. совершенно_секретно.jpg

Пам'ятник ворогам Мазепи Іскри та Кочубею, які донесли на нього Петрові I (1914) згодом переробили на пам'ятник ворогам Петлюри (1923) — арсенальцям. Постамент досі стоїть на м. Арсенальня. арсенал.jpg

Пікет парафіян Московського патріархату проти пам'ятника Мазепі. нет_ма

Карикатурний плакат «Палачи терзают Украину. Смерть палачам!» (Executioners torment Ukraine. Death to executioners!). палачи.jpg

Карикатура із журналу «Перець» за 1967 рік. титлер_бандера_близнецы.jpg

Агентурно-бойова група, організована МГБ СРСР. Видавали себе за бандерівців і від їхнього імені здійснювали терор над місцевим населенням та знищували повстанців. переодетые_чекисты.jpg

Фото німецького розвідника Рейнгарда Гелена, яке у російському сегменті інтернету часто використовують як фейкове фото Бандери. гелен.jpg

Обкладинка книги, 2014 рік. лейтенант_из_будущего.hd

Стаття Nazi buried here UK blogger places sign on Ukrainian nationalist icon's grave in Germany. (Тут похований нацист: британський блогер змінив напис на культовій могилі українського націоналіста). Russia Today, 16 жовтня 2018 року. russia_today.mp4

Пам'ятник «жертвам ОУН-УПА», встановлений проросійськими політиками у Луганську у 2010 році. жертвам_оун_упа.jpg

Карикатура із журналу «Перець» за 1957 рік. враги_революции.jpg

<<Тавро>
<head>
<meta> протидія, дискредитація, ліквідація мазепинського, петлюрівського та бандерівського рухів>
<title> Завдання</title>
<link> дискредитація, компрометація та маргіналізація #Мазепа, #Петлюра, #Бандера та #мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина, української визвольної боротьби
<link> внутрішньополітична ізоляція руху (#мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина vs підтримка із-за кордону #діаспора)
<link> ліквідація #мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина
<title> Засоби </title>
<!-- Коментарий -->
<link> надавати #Мазепа, #Петлюра, #Бандера виключно негативної конотації (аморальність, некомпетентність, пристосуванство)
align= Мазепа - #зрадник, #сепаратист Петлюра - #погромник, #бандит Вандера - #посібник #фашист

<link> використовувати терміни #мазепинці, #петлюрівці, #бандерівці в офіційній мові та пропаганді; представляти діяльність #мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина як шкідливу для українців та зраду українського народу, зокрема через співпрацю з агресором #Швеція #Карл12, #Польща #Пілсудський, #Німеччина #Гітлер

<link> формувати образ #мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина як хаотичних, авантюрих, бандитських, маргінальних рухів, позбавлених чітких політичних цілей, чіткої структури
align= #мазепинство - #сепаратизм #петлюрівщина - #отаманщина, #пограбування #бандерівщина - #погромництво #Голокост #етнічна чистка #геноцид поляків, #тоталітарний тваринницький націоналізм #нацизм #фашизм #шовінізм

<link> перекручувати, демонізувати факти та біографію, замовчувати про підтримку українського народу, висміювати, творити карикатурні образи #Мазепа, #Петлюра, #Бандера, #мазепинство, #петлюрівщина, #бандерівщина.
<title> Форми і методи </title>
<!-- Коментарий -->
<link> пропаганда в кіно </> пкп.avi, мы_из_будущего.hd, лейтенант_из_будущего.hd
<link> пропаганда в друкованій продукції </> Lest we forget.pdf, палачи.jpg, титлер_бандера_близнецы.jpg, враги_революции.jpg
<link> пропаганда в ЗМІ </> бандеровец_нам_не_брат.doc, russia_today.avi
<link> інформаційні кампанії </> мазепа_юда.jpg, шварцбард.jpg
<link> контроль за російським сегментом мережі Інтернет, ЗМІ, експозиціями музеїв і виставок, книговидавництвом
<link> внесення заборонених видань,

статей, доменних імен, покажчиків сторінок сайтів в мережі «Інтернет» і мережових адрес
<link> створення і поширення фейків </> гелен.jpg
<link> монументальне будівництво </> искра_кочубей.jpg, арсенальцы.jpg, жертвам_оун_упа.jpg
<link> засекречення архівів </> совершенно_секретно.jpg
<link> фізична ліквідація </> переодетые_чекисты.jpg.
<title> Виконавці (інституції, органи) </title>
<body> Міністерство внутрішніх справ Російської імперії, Міністерство закордонних справ Російської імперії, СРСР, РФ, Головоліт СРСР, ВЧК, ГПУ, ОГПУ, НКВД, МГБ, КГБ, ФСБ, Роскомнадзор </title>
</body> Необмежені </html>

Тем же яко сын погибели за таковую свою измену отступничество от благочестивой державы, предательство же и поднесение рук разбойнических и брани на Христа Господня, своего благодетеля и Государя, со всеми своими единомысленники, скопники и изменники, да будет проклят. **Із тексту анафемі, накладеної на Івана Мазепу 9 листопада 1908 року.**

Пресмыкаясь и ползая перед немецко-фашистскими захватчиками, бандиты из мельниковских, бульбовских, бандеровских и других украинско-немецких националистических шаек вместе с гитлеровцами чинили суд и расправу над украинским народом.

Із Короткого курсу історії України. Київ, 1948 рік.

Учение же, проповедуемое профессором Грушевским об украинском движении (короче говоря, «грушевизм»), по существу своему есть не что иное, как мазепинство.

Із Записки об украинском движении за 1914-1916 годы с кратким очерком истории этого движения как сепаратистско-революционного течения среди населения Малороссии.

Злейшим врагом Советской Украины является Петлюра, а поэтому и борьба с петлюровской контрреволюцией требовала приложения максимума усилий и энергии, дабы разрушить в корне планы как местной, так и закордонной петлюровщины.

Зі звіту про діяльність ВУЧК за 1921 рік.

22 января 2015 г. в перечень некоммерческих организаций, в отношении которых судом принято вступившее в законную силу решение о ликвидации или запрете деятельности, включены: Украинская организация «Украинская повстанческая армия» (УПА). Основанием стало решение Верховного Суда Российской Федерации от 17.11.2014. **Із повідомлення Мінюста РФ за 23 січня 2015 року.**

Видання укладене за матеріалами виставки
Фактор свободи: Мазепа, Петлюра, Бандера

Автори виставки спробували уявити, який вигляд могли би мати профілі у фейсбуці Мазепи, Петлюри, Бандери, які місця показала би їхня гугл-мапа, кого б вони зафрендили. Усіх трьох єднає ідея свободи, яку вони прагнули здобути для свого народу. Проте на шляху до її реалізації стояв ворог – Російська імперія. У протистоянні з ним їхні імена стали символом для свого народу і тавром для його ворогів.

Цілі покоління їхніх послідовників називали мазепинцями, петлюрівцями, бандерівцями. З вуст прихильників і ворогів ці імена звучали однаково пристрасно, перші вкладали в них захоплення і гордість, а другі – страх і ненависть. Вони досі так звучать. Свободолюбність, завзятість, незламність в українцях досі означають як мазепинське, петлюрівське, бандерівське. Ця виставка показує і людський, і символічний вимір цих людей. У цій виставці йдеться не тільки про Мазепу, Петлюру, Бандеру, як про звичайних людей, які були здатні на надзвичайні вчинки, а й про ціле середовище, яке було сформоване довкола них, їхніх послідовників, яких називали мазепинцями, петлюрівцями, бандерівцями.

Володимир В'ятрович

Василь Сліпак би дуже пишався бути в одному ряді з Мазепою, Петлюрою і Бандерою, бути четвертим серед них. Бути українцем – це небезпечно, інколи смертельно. Якщо ти хочеш очолити українську націю у боротьбі за її волю, ти відразу отримуєш чорну мітку від усіх сусідів, бо ти не маєш права боротися за Україну, бо Україна має належати комусь, а не українцям.

Володимир Омелян

Виставку можна вільно завантажити у версії для друку на банерах на сайті Українського інституту національної пам'яті

Фактор свободи: Мазепа, Петлюра, Бандера

Науково-популярне видання

Організатори:

Український інститут національної пам'яті
Центр досліджень визвольного руху

Автори:

Володимир Бірчак,
Володимир В'ятрович,
Олеся Ісаюк,
Богдан Короленко,
Максим Майоров,
Віталій Огієнко,
Ярослав Файзулін,
Олена Шарговська,
Вікторія Яременко,
Ярина Ясиневич.

Над проектом працювали:

Зоя Бойченко,
Наталія Іванченко,
Петро Клим,
Володимир Поліщук,
Оксана Полтавець,
Назар Ясиневич.

Джерела ілюстрацій:

Галузевий державний архів Служби безпеки України, Архів Центру досліджень визвольного руху, архів родини Сліпаків, Архів-музей преси, Музей Української революції 1917–1921 років, Міністерство оборони України, Центральний державний архів вищих органів влади та управління України, приватна колекція києвознавця Віктора Киркевича, фотографії Юрія Білака, Олега Нича та Ольги Малюженок, художні твори Івана Айвазовського, Йоганна Бернігерота, Самійла Величка, Андрія Ермоленка, Генадія Колісного, Емануеля Кронбаха, Осипа Куриласа, П'єра-Дені Мартена, Іларіона Мигури, Артура Орльонова, Ніколаса Перелле, Юзефа Пешки, Франческо Романеллі, Густава Седерстрема, Луї де Сильвестра, Опанаса Слестіона, Теодора Шассеріо, Даниєля Шульца, Харитона Шустова, з відкритих джерел.

Мазепа програв — і тому його оголосили «зрадником». Якби він виграв — ніхто з нього зрадника б не робив. Так, як ніхто не вважав зрадником Джорджа Вашингтона, який разом з однодумцями «зрадив» британській короні, відірвав британські ж землі від Англії і створив Сполучені Штати Америки. Так, як ніхто не вважає зрадником Симона Болівара, що «зрадив» іспанській короні й започаткував рух до незалежності іспанських же земель у Південній та Центральній Америці.

*Ярослав Дашкевич,
«Іван Мазепа і Росія», 2007 рік*

Петлюра і Бандера були уособленням не лише української національно-визвольної боротьби, але й антирадянськості. Обидва були послідовними борцями з більшовицьким режимом, обидва були підступно знищені цим режимом. Імена обох в радянській пропаганді, а відтак і історичній науці трактувались виключно негативно.

*Владислав Верстюк, «Радіо Свобода»,
22 травня 2009 року*

Автори численних книжок і статей переповідають основні факти життя **Степана Бандери**: боротьба, тюрми, концтабори, відвертий виклик окупантам, репресована родина, врешті, смерть від рук вбивці. Здавалося б, немає жодного народу, який би відмовився від такого героя. Проте ще часто в українських авторів бракує відваги зробити висновок із цих фактів. Але, впевнений, настане момент, коли українці назвуть героя героєм. І Бандера знову стане символом того, що українцям уже не треба ні на кого оглядатись у формуванні поглядів на минуле чи бачення майбутнього.

*Володимир В'ятрович, ZAHID.NET,
8 січня 2009 року*

